

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

17 mai 2018*

„Trimitere preliminară – Agricultură – Directiva 91/414/CEE – Directiva 2010/28/UE – Articolul 3 alineatul (1) – Procedură de revizuire de către statele membre a produselor fitosanitare autorizate – Termen – Prelungire”

În cauza C-325/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania), prin decizia din 6 mai 2016, primită de Curte la 9 iunie 2016, în procedura

Industrias Químicas del Vallés SA

împotriva

Administración General del Estado,

Saptec Agro SA

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul C. Vajda, președinte de cameră, și domnii E. Juhász și C. Lycourgos (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 noiembrie 2017,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Industrias Químicas del Vallés SA, de C. Fernández Vicién, de C. Vila Gisbert, de I. Moreno-Tapia Rivas și de J. Robles, abogados;
- pentru Saptec Agro SA, de G. Pérez del Blanco și de T. González Cueto, abogados;
- pentru guvernul spaniol, de S. Jiménez García, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de I. Galindo Martín și de F. Moro, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 1 februarie 2018,

* Limba de procedură: spaniola.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28/UE a Comisiei din 23 aprilie 2010 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței active metalaxil (JO 2010, L 104, p. 57).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Industrias Químicas del Vallés SA (denumită în continuare „IQV”), pe de o parte, și Administración General del Estado (Administrația Generală a Statului, Spania) și Sapeco Agro SA, pe de altă parte, în legătură cu o procedură de revizuire a autorizațiilor de introducere pe piață (AIP) a produselor fitosanitare care conțin metalaxil.

Cadrul juridic

Directiva 91/414

- 3 Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO 1991, L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30) a fost abrogată prin Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1). Cu toate acestea, având în vedere că această abrogare a avut loc la 14 iunie 2011, iar faptele în discuție în cauza principală sunt anterioare acestei date, trebuie luată în considerare Directiva 91/414, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/28. Al cincilea-al șaptelea și al nouălea considerent ale Directivei 91/414 prevedeau:

„întrucât, având în vedere pericolele, în majoritatea statelor membre există reglementări care impun autorizarea produselor fitosanitare; întrucât aceste reglementări au diferențe ce constituie obstacole nu numai pentru schimburile de produse de uz fitosanitar, dar și pentru schimburile de produse vegetale și întrucât ele afectează direct instituirea și funcționarea pieței interne;

întrucât se impune, prin urmare, să se elimine acest obstacol prin apropierea dispozițiilor statelor membre;

întrucât statele membre trebuie să aplice norme unitare în ceea ce privește condițiile și procedurile de autorizare a produselor de uz fitosanitar;

[...]

întrucât dispozițiile care prevăd autorizarea trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție, care trebuie să evite în special autorizarea produselor de uz fitosanitar ale căror riscuri pentru sănătate, pentru apele subterane și pentru mediu nu au fost cercetate în mod corespunzător; întrucât obiectivul de ameliorare a producției vegetale nu trebuie să afecteze sănătatea umană, animală și a mediului;”.

- 4 Articolul 8 alineatul (2) primul și al patrulea paragraf din această directivă prevedea:

„Prin derogare de la articolul 4 și fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3) și [Directivei 79/117/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1978 privind interzicerea introducerii pe piață și a folosirii produselor fitosanitare care conțin anumite substanțe active (JO 1979, L 33, p. 36, Ediție specială, 03/vol. 3, p. 63)], un stat membru poate autoriza, de-a lungul unei perioade de doisprezece ani de la

data notificării prezentei directive, introducerea pe piață, pe teritoriul său, a produselor de uz fitosanitar care conțin substanțe active ce nu sunt menționate în anexa I și care se află deja pe piață la doi ani de la notificarea prezentei directive.

[...]

În cursul perioadei de doisprezece ani prevăzute la primul paragraf se poate decide, după examinarea substanței active de către comitetul prevăzut la articolul 19 și potrivit procedurii prevăzute în același articol, includerea substanței menționate în anexa I și condițiile de includere sau, în cazul în care cerințele articolului 5 nu sunt respectate sau informațiile și datele cerute nu au fost prezentate în cursul perioadei prescrise, să nu se includă substanța activă în anexa I. Statele membre se asigură că autorizațiile în materie sunt acordate, retrase sau modificate, după caz, în cursul perioadei prescrise.”

- 5 Articolul 13 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 10, statele membre cer solicitantului unei autorizații pentru un produs de uz fitosanitar să însoțească cererea sa de:

- (a) un dosar care să îndeplinească, având în vedere stadiul cunoștințelor științifice și tehnice, cerințele prevăzute la anexa III și
- (b) pentru fiecare substanță activă conținută în produsul fitofarmaceutic, un dosar care să îndeplinească, având în vedere stadiul cunoștințelor științifice și tehnice, cerințele prevăzute la anexa II.”

- 6 Anexa I la aceeași directivă conținea enumerarea substanțelor active care puteau figura în compoziția produselor fitosanitare în vederea comercializării lor. Această anexă a făcut obiectul a numeroase modificări, inclusiv prin Directiva 2010/28, care a adăugat metalaxilul. Anexele II și III la Directiva 91/414 prevedeau condițiile pe care trebuiau să le îndeplinească dosarul de includere a unei substanțe active în anexa I și, respectiv, dosarul de autorizare a unui produs fitosanitar.

Directiva 2010/28

- 7 Considerentul (8) al Directivei 2010/28 prevede:

„(8) Fără a aduce atingere obligațiilor definite în Directiva [91/414] ca urmare a includerii unei substanțe active în anexa I, statele membre ar trebui să dispună de o perioadă de șase luni de la includerea substanței pentru a revizui autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin metalaxil, pentru a se asigura că cerințele menționate în Directiva [91/414] sunt îndeplinite, în special cele de la articolul 13 și condițiile relevante din anexa I. După caz, statele membre trebuie să modifice, să înlocuiască sau să retragă autorizațiile existente, în conformitate cu dispozițiile Directivei [91/414]. Prin derogare de la termenul menționat anterior, ar trebui să fie acordat un termen mai lung pentru prezentarea și evaluarea dosarului complet, prevăzut la anexa III, al fiecărui produs de protecție a plantelor pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme menționate în Directiva [91/414].”

- 8 Potrivit articolului 1 din această directivă:

„Anexa I la Directiva [91/414] se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.”

9 Articolul 3 din directiva menționată prevede:

„(1) La nevoie, statele membre modifică sau retrag, până la 31 decembrie 2010, în conformitate cu Directiva [91/414], autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin metalaxil ca substanță activă.

Până la data respectivă, ele trebuie să verifice în special dacă sunt îndeplinite condițiile din anexa I la directiva respectivă cu privire la metalaxil, cu excepția celor identificate în partea B a rubricii referitoare la respectiva substanță activă, precum și dacă titularul autorizației are un dosar sau are acces la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva respectivă, în conformitate cu condițiile de la articolul 13.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține metalaxil, fie ca substanță activă unică, fie ca una dintr-o serie de substanțe active, toate fiind incluse în lista din anexa I la Directiva [91/414] până la 30 iunie 2010 cel târziu, statele membre reevaluează produsul în conformitate cu principiile uniforme prevăzute în anexa VI la Directiva [91/414], pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la directiva respectivă și luând în considerare partea B a rubricii din anexa I la directiva respectivă cu privire la metalaxil. Pe baza evaluării respective, statele membre determină dacă produsul îndeplinește condițiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) din Directiva [91/414].

În urma determinării respective, statele membre:

- (a) în cazul unui produs care conține metalaxil ca substanță activă unică, modifică sau retrag, după caz, autorizația până la 30 iunie 2014 cel târziu sau
- (b) în cazul unui produs care conține metalaxil ca una dintr-o serie de substanțe active, modifică sau retrag, după caz, autorizația până la 30 iunie 2014 sau până la data stabilită pentru o astfel de modificare sau de retragere în directiva sau directivele respective care au adăugat substanța sau substanțele relevante în anexa I la Directiva [91/414], oricare dintre aceste date este cea mai recentă.”

10 Articolul 4 din aceeași directivă prevede:

„Prezenta directivă intră în vigoare la 1 iulie 2010.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 11 IQV este o societate de drept spaniol ale cărei activități includ producția și comercializarea de produse chimice și de uz fitosanitar. Aceasta importă printre altele metalaxil în Spania și comercializează în mai multe state membre produse ce conțin această substanță activă.
- 12 Sapec Agro este o societate de drept portughez al cărei obiect de activitate constă în elaborarea de produse și de soluții de uz fitosanitar, precum și de fitonutrienți. Aceasta este titulara unor autorizații de produse de uz fitosanitar care conțin metalaxil.
- 13 La 2 mai 2003, Comisia Europeană a adoptat Decizia 2003/308/CE privind neînscrierea metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414 și retragerea autorizațiilor acordate pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță activă (JO 2003, L 113, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 47, p. 71). Această decizie a fost anulată de Curte prin Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés/Comisia (C-326/05 P, EU:C:2007:443). În urma acestei anulări, a fost adoptată Directiva 2010/28. Aceasta a intrat în vigoare la 1 iulie 2010 și, în consecință, la aceeași dată, metalaxilul a fost înscris în anexa I la Directiva 91/414.

- 14 La 30 aprilie 2010, a fost declanșată în Spania o procedură de revizuire din oficiu privind AIP de produse fitosanitare care conțin metalaxilul ca substanță activă, conform articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28.
- 15 În această privință, IQV a prezentat administrației spaniole competente o cerere de revizuire a produselor sale fitosanitare care conțin metalaxil, însoțită de un dosar pe care această administrație l-a declarat complet din perspectiva cerințelor din anexa II la Directiva 91/414.
- 16 La 29 iunie 2010, Sapec Agro a prezentat de asemenea o cerere de revizuire a produselor sale fitosanitare care conțin metalaxil.
- 17 La 30 decembrie 2010, și anume cu o zi înaintea expirării termenului din 31 decembrie 2010 stabilit la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, Sapec Agro a solicitat administrației spaniole competente să îi acorde un termen suplimentar pentru a-i permite să completeze dosarul pe care îl depusese, din perspectiva cerințelor din anexa II la Directiva 91/414.
- 18 La 3 martie 2011, Dirección General de Recursos Agrícolas y Ganaderos (Direcția Generală a Resurselor Agricole și Zootehnice, Spania) a acordat Sapec Agro prelungirea termenului solicitată.
- 19 Prin decizia din 5 aprilie 2011, Direcția Generală a Resurselor Agricole și Zootehnice a declarat că dosarul depus de Sapec Agro privind substanța activă metalaxil era complet din perspectiva anexei II la Directiva 91/414.
- 20 IQV a contestat această decizie la Secretaría General de Medio Rural del Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino (Secretariatul general al afacerilor rurale din cadrul Ministerului Mediului Înconjurător, Rural și Marin, Spania). Această acțiune a fost respinsă prin decizia din 7 noiembrie 2011, pentru lipsa calității procesuale active.
- 21 IQV a formulat o acțiune în contencios administrativ împotriva acestei decizii de respingere, care a fost de asemenea respinsă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Curtea Superioară de Justiție din Madrid, Spania) pentru lipsa calității procesuale active.
- 22 IQV a declarat recurs la Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania), instanța de trimitere, susținând în special că decizia de a acorda un termen suplimentar societății Sapec Agro, după data de 31 decembrie 2010, pentru a-i permite să își completeze dosarul este ilegală, nu numai având în vedere modul de redactare a Directivei 2010/28, ci și ținând seama de necesitatea de a proteja investițiile realizate pentru producerea datelor care trebuie comunicate în vederea evaluării substanței active de către Comisie sau a produsului fitosanitar de către statul membru în cauză.
- 23 Instanța de trimitere consideră că pentru soluționarea litigiului cu care este sesizată este necesară interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, în lumina considerentului (8) al acestei directive. Instanța de trimitere indică faptul că Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés/Comisia (C-326/05 P, EU:C:2007:443), pare pertinentă în materie și s-ar pronunța în favoarea legalității prelungirii termenului acordat de Direcția Generală a Resurselor Agricole și Zootehnice.
- 24 Cu toate acestea, instanța de trimitere consideră că, spre deosebire de faptele aflate la originea cauzei în care s-a pronunțat hotărârea respectivă, faptele în discuție în cauza pendinte în fața sa nu privesc un comportament contradictoriu al autorităților care a determinat o confuzie pentru partea interesată, iar termenul în cauză, astfel cum se precizează în mod repetat în Directiva 2010/28, expiră la 31 decembrie 2010.

25 În aceste condiții, Tribunalul Supremo (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Data limită prevăzută de Directiva [2010/28] prin intermediul expresiei «până la 31 decembrie 2010» la articolul 3 alineatul (1) sau al expresiei «până la data respectivă» la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf, care fac trimitere deopotrivă la data de 31 decembrie 2010, raportată [la] termenul de 6 luni menționat în considerentul (8) al Directivei [2010/28], constituie un termen imperativ din cauza obiectivului urmărit de sistemul instituit de Directiva [91/414], care nu permite statelor membre să îl prelungească, astfel încât modul său de calcul este determinat exclusiv de această directivă?
- 2) În cazul în care se consideră că termenul menționat poate fi prelungit, decizia cu privire la prelungirea termenului respectiv trebuie adoptată fără să se țină seama de normele procedurale concrete privind solicitarea și acordarea acesteia sau, decizia fiind de competența statelor membre, acestea trebuie să decidă în conformitate cu legislația națională întrucât sunt destinatarii dispozițiilor referitoare la procedura prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din [D]irectiv[a 2010/28]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 26 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 trebuie interpretat în sensul că termenul pe care îl prevede, care expiră la 31 decembrie 2010, pentru a permite statelor membre să modifice sau să retragă, în conformitate cu Directiva 91/414, autorizațiile existente de produse fitosanitare care conțin metalaxil ca substanță activă constituie un termen imperativ sau dacă acesta poate fi prelungit de aceste state.
- 27 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, pentru interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii este necesar să se țină seama nu doar de termenii acesteia, ci, în egală măsură, de contextul său și de obiectivele urmărite prin reglementarea din care face parte această dispoziție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2016, Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, punctul 18, precum și Hotărârea din 26 iulie 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, punctul 73 și jurisprudența citată).
- 28 În ceea ce privește, în primul rând, modul de redactare a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, primul paragraf al acestuia prevede că „statele membre modifică sau retrag, până la 31 decembrie 2010, în conformitate cu Directiva [91/414], autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin metalaxil ca substanță activă”. Al doilea paragraf al acestei dispoziții prevede că, „[p]ână la data respectivă, [statele membre] trebuie să verifice în special dacă sunt îndeplinite condițiile din anexa I la directiva respectivă cu privire la metalaxil, cu excepția celor identificate în partea B a rubricii referitoare la respectiva substanță activă, precum și dacă titularul autorizației are un dosar sau are acces la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva respectivă”.
- 29 Din acest mod de redactare rezultă că data de 31 decembrie 2010 care este menționată apare ca dată limită pentru care nu este prevăzută nicio posibilitate de prelungire.
- 30 În ceea ce privește, în al doilea rând, contextul în care se înscrie dispoziția în cauză, examinarea acestuia tinde să recunoască un caracter imperativ termenului prevăzut și, prin urmare, imposibilitatea prelungirii lui.

- 31 Astfel, *primo*, primul paragraf al acestui articol 3 alineatul (1) enumeră în mod clar consecințele nerespectării, la 31 decembrie 2010, a condițiilor prevăzute la al doilea paragraf al respectivului articol, în special a obligației deținătorului unei autorizații existente de produs fitosanitar care conține metalaxil de a deține, la această dată, un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la Directiva 91/414 sau de a avea acces la acesta. Aceste consecințe constau în modificarea sau în retragerea unei astfel de autorizații de către statul membru în cauză.
- 32 Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 stabilește astfel, în conformitate cu obiectivul menționat în al șaptelea considerent al Directivei 91/414, un cadru uniform în întreaga Uniune, cuprinzând condițiile în care statele membre efectuează modificarea sau retragerea autorizațiilor existente de produse fitosanitare care conțin metalaxil, precum și obligațiile impuse deținătorilor acestor autorizații cu privire la prezentarea dosarelor referitoare la acele produse. A permite statelor membre să deroge de la termenul a cărui expirare este stabilită la 31 decembrie 2010 ar periclita caracterul uniform al acestui cadru și totodată respectarea egalității de tratament între deținătorii acestor autorizații existente.
- 33 *Secundo*, articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2010/28 prevede, prin derogare de la alineatul (1) al aceluiași articol, termene mai lungi decât cel prevăzut la acest din urmă alineat pentru a permite statelor membre să efectueze o reevaluare a produselor fitosanitare autorizate care conțin metalaxil ca substanță activă unică sau asociată cu alte substanțe active. Or, dacă statele membre ar fi îndreptățite, astfel cum susține guvernul spaniol, să prelungească, pentru motive justificate în mod corespunzător, termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, includerea, în alineatul (2) al acestui articol, a unei astfel de derogări explicite de la termenul prevăzut la alineatul (1) ar fi fost inutilă.
- 34 *Tertio*, imposibilitatea prelungirii termenului prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 este deopotrivă susținută de modul de redactare a articolului 8 alineatul (2) al patrulea paragraf din Directiva 91/414. Astfel, după cum a arătat avocatul general la punctul 65 din concluzii, această dispoziție prevede că, în urma deciziei Comisiei de a include sau de a nu include o substanță activă în anexa I la această directivă, statele membre asigură că autorizațiile pertinente se acordă, se retrag sau se modifică, după caz, „în cursul perioadei prescrise”. Or, această perioadă trebuie înțeleasă ca fiind cea care expiră la data menționată la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, și anume 31 decembrie 2010.
- 35 În ceea ce privește, în al treilea și ultimul rând, finalitatea Directivei 2010/28, este necesar să se arate că aceasta este o directivă de punere în aplicare a Directivei 91/414. Aceasta trebuie, așadar, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, să fie interpretată, în măsura posibilului, în conformitate cu actul său de bază, și anume Directiva 91/414 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 mai 2008, *Feinchemie Schwebda și Bayer CropScience*, C-361/06, EU:C:2008:296, punctul 49, și Hotărârea din 26 iulie 2017, *Republica Cehă/Comisia*, C-696/15 P, EU:C:2017:595, punctul 33).
- 36 Potrivit celui de al cincilea, celui de al șaselea și celui de al nouălea considerent, Directiva 91/414 urmărește eliminarea obstacolelor în calea schimburilor intracomunitare de produse fitosanitare, menținând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și animale (Hotărârea din 18 iulie 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punctul 74).
- 37 În acest context, a permite prelungirea termenului prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 ar determina riscul ca produse fitosanitare care conțin substanța activă metalaxil care nu îndeplinesc cerințele care decurg din anexa I la Directiva 91/414, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/28, în special pragul de puritate stabilit, să rămână pe piață după data de 31 decembrie 2010. O asemenea consecință ar contraveni obiectivului urmărit de a se asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și animale.

- 38 Din considerațiile care figurează la punctele 29-37 din prezenta hotărâre rezultă că termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 constituie un termen imperativ, care nu poate fi prelungit de statele membre.
- 39 Hotărârea din 18 iulie 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia* (C-326/05 P, EU:C:2007:443), nu este de natură să repună în discuție această concluzie. În această privință, este necesar să se amintească, pe de o parte, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 80 din concluzii, că în cauza în care s-a pronunțat acea hotărâre erau în discuție un termen stabilit de Comisie, în cadrul procedurii de înscriere a metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414, și posibilitatea acestei instituții, iar nu a statelor membre, de a modifica acest termen. În schimb, în cauza principală, care privește procedura de revizuire de către statele membre a AIP existente ale produselor fitosanitare care conțin metalaxil, în discuție este aspectul dacă, în ceea ce privește un termen stabilit de Comisie și înscris în dispozițiile unei directive, statele membre pot, în mod unilateral, să prelungească acest termen.
- 40 Pe de altă parte, în Hotărârea din 18 iulie 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia* (C-326/05 P, EU:C:2007:443), Curtea s-a bazat pe faptul că partea interesată se aflase în imposibilitatea de a depune un dosar complet în termenul acordat, parțial din cauza comportamentului contradictoriu al autorităților competente, inclusiv al Comisiei. Or, din ordonanța de trimitere reiese că, spre deosebire de situația din cauza în care s-a pronunțat hotărârea menționată, Sapec Agro nu a suportat în speță acest tip de circumstanțe independente de voința sa. Dimpotrivă, obligația de a deține sau de a avea acces, în termenul acordat, la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la Directiva 91/414 era în mod clar stabilită de la începutul procedurii, întrucât era prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28.
- 41 Având în vedere ansamblul elementelor care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28 trebuie interpretat în sensul că termenul pe care îl prevede, care expiră la 31 decembrie 2010, pentru a permite statelor membre să modifice sau să retragă, în conformitate cu Directiva 91/414, autorizațiile existente de produse fitosanitare care conțin metalaxil ca substanță activă constituie un termen imperativ, care nu poate fi prelungit de aceste state.

Cu privire la a doua întrebare

- 42 A doua întrebare este întemeiată pe premisa potrivit căreia data de 31 decembrie 2010, prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28, constituie un termen care poate fi prelungit de către statele membre. Or, din răspunsul la prima întrebare rezultă că termenul respectiv nu poate fi prelungit de aceste state.
- 43 Rezultă că nu este necesar să se răspundă la cea de a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/28/UE a Comisiei din 23 aprilie 2010 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței active metalaxil trebuie interpretat în sensul că termenul pe care îl prevede, care expiră la 31 decembrie 2010, pentru a permite statelor membre să modifice sau să retragă, în conformitate cu Directiva 91/414/CEE a

Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar, autorizațiile existente de produse fitosanitare care conțin metalaxil ca substanță activă constituie un termen imperativ, care nu poate fi prelungit de aceste state.

Semnături